

x

När jag från Frogen hem anländert
 Mitt hjerta alltid glattigt är;
 Jag glömmet lifwets små besvär;
 Och i fall någon gång det händer,
 Att jag af Hustrun bannor får,
 Jag säger: Tyft! min lilla Gumma
 Det löner föga till att brumma;
 I morgon dit jag återgår.

2.

Wonn någon bland de rikas skara,
 Som dricker watten hwarje dag,
 Har mera glädteighet än jag
 Och mera frodig synes vara?
 Nej, den som lärt sig dricka måst.
 Från honom sorgen alltid rymmer,
 Han plågas iniet af bekymmer;
 Och glädjen är hans hwardags-gäst.

Sälles i Widenstålts Bokhandel i Stockholm.

STOCKHOLM, 1824.

Tyft i Ekesteinska Boktryckeriet.

GS 266

U! ack! se jag är bunden
 Kan ej sielfwer lösa mig;
 Men Gud gifwe jag lefwa kunde,
 Ells den dagen jag singe dig.

2.

Men fast det synes mig såfångt vara
 Hvem kan weta hwad Gud kan ge;
 En Herren som så många parat
 Kan wäl ge sin hand darte.

3.

Hör du min wän och ädla flicka
 Ett hwad jag will säga dig.
 Låt aldrig hjertat från dig locka
 Låt det aldrig bli spott för mig.

4.

Förty du wet du har mitt hjerta
 Som jag fect utaf min mor
 Ty derför lider jag stor smärta
 Om i ditt falskhet hos dig bor

5.

Dina ögon har mig bundit
 Din gestalt har fånglat mig.

Jag stor kärlek till dig burie
Jag kan aldrig glömma dig.

6.

Men bådä dig bredvid min sida
Låt mig hos dig sofva så
Då slipper jag all sorg och qvilda
Om jag din kärleks gunst kan nå.

7.

Så gå vi of i lunden gröna
Der alla Vindar böja sig
All distnings-blad och blomster sköna
Vill jag på vägen strö för dig.

8.

Si här har du högra handen
Här så har du hjertat mitt,
Om jag nån gång mot dig brutit
Glöm mina fel — glöm aldrig mig

9.

Glöm ej en vån utur ditt minne
Som en värnbad för dig bär!
Glöm ej en vån hwars omma sinne
Som fast i alla öden är.

10.

Wäls du der vid Echo-stranden
Solen uppå böljan låg
Nog minns jag den första gången
Då vår wänskap börjas der.

11.

Har himmlen så beslutit
Att jag aldrig kan bli fri:
Från det band jag sielf har knutit
Och det öde jag är uti.

12.

Ja så låt mig tolig wara
Lida hwad jag lida må —
Ingen skall mig höra klaga
Hwad som Gud mig lägger på.

13.

Ja ditt namn det vill jag skrifwa
Ja just uti Elfenben —
Ja ditt namn, det vill jag bära
I mitt hjerta tills jag dör.

14.

Alla foglar vilja gerna
Sjunga glada med stor fröjd
Blir du trogen intill döden
Sär din själ till himmels-högd.

